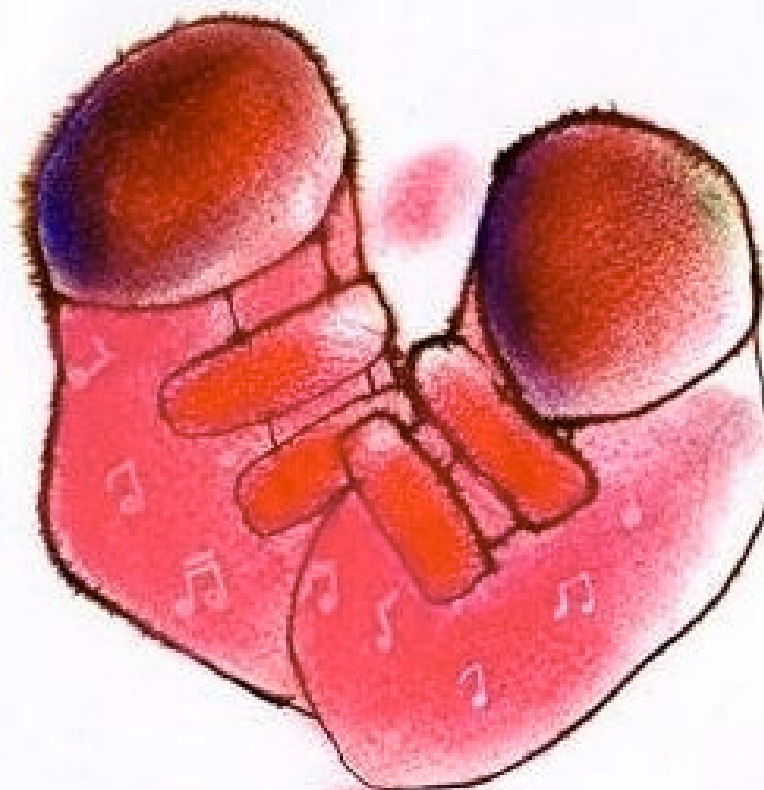

כתב קמביז קאקאוואנד
צייר עלי מאפקהרי

אבא קנה לליילה זוג נעליים ורודות יפות.

ולי הוא קנה זוג נעליים אדומות.

כשליילה הלכה בנעליה הוורודות הן
השמיעו קול ציוץ "צ'יק, צ'יק, צ'יק"

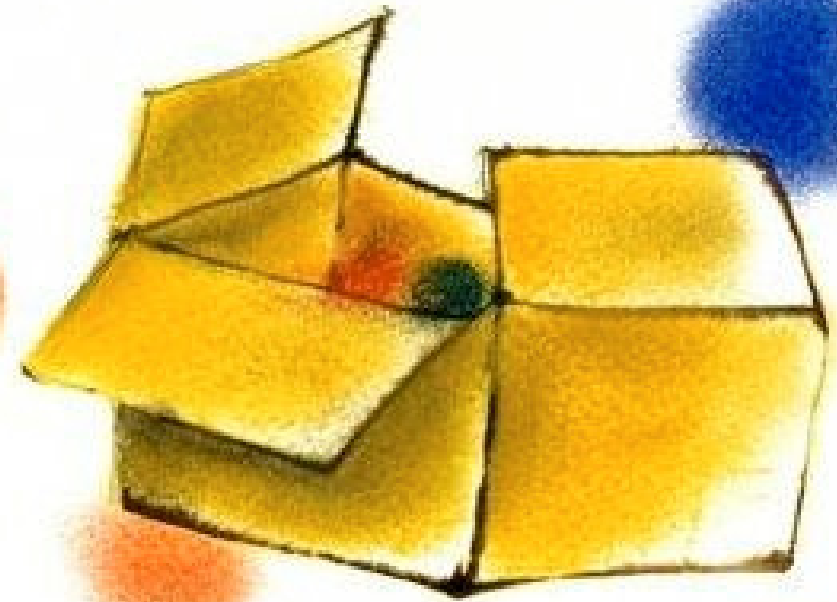

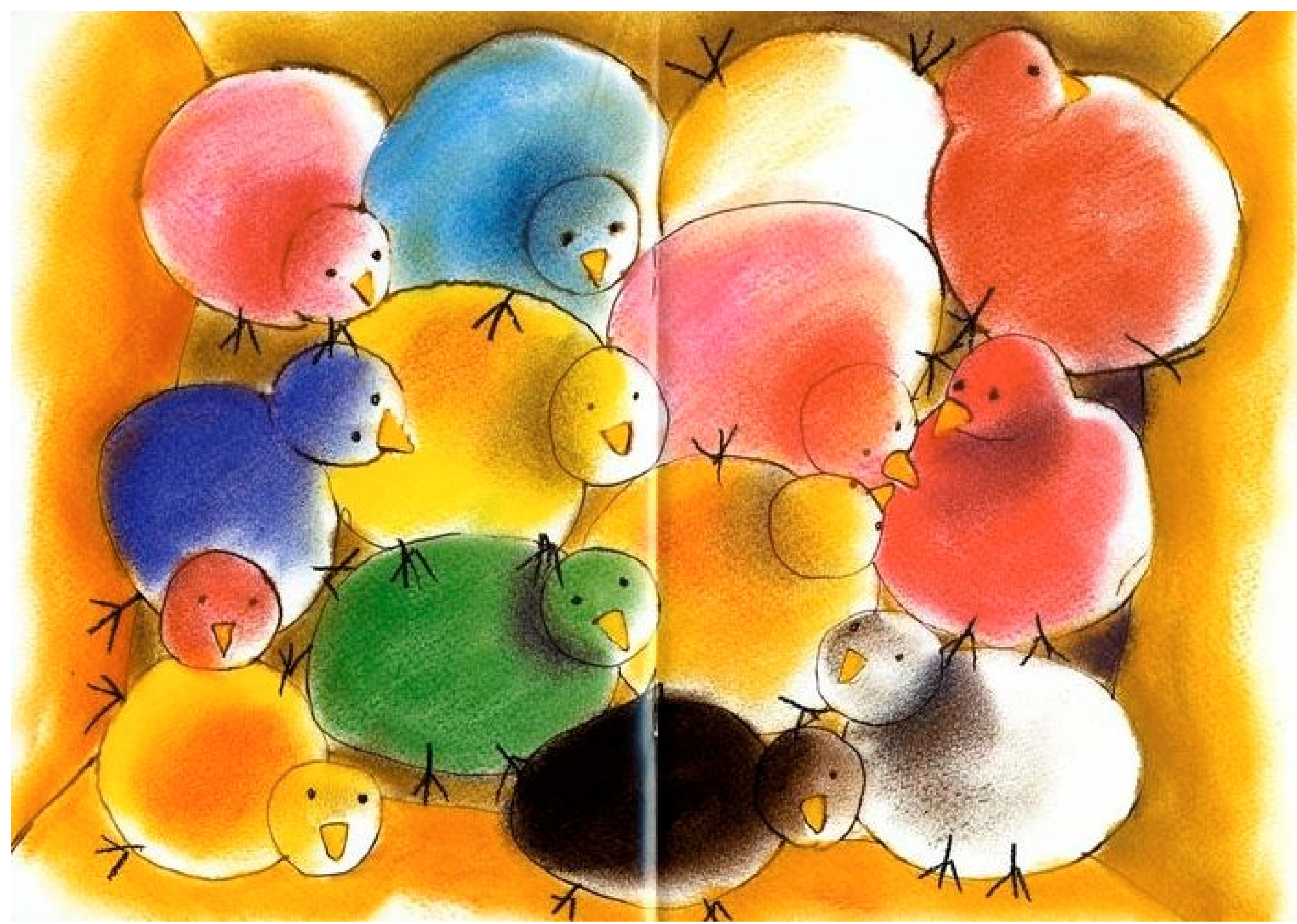

אמרתי לאבא "גם אני רוצה זוג נעליים שמצייצות."
"אבל שרה" אמרה אמא "רק ילדות קטנות נועלות
נעליים מצייצות. את כבר גדולה."

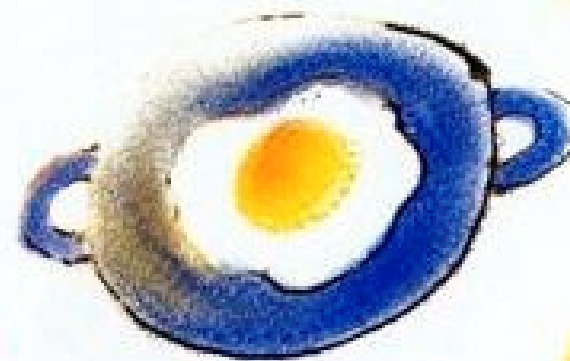

למחרת הלכתי עם אמא לשוק. אמא קנתה פרי,
ירקות ובגדים. כבר רצינו לצאת מהשוק
כששמעתי פתאום ציוץ. ראיתי בפינת השוק ארגז
ובו הרבה אפרוחים.
האפרוחים צייצו וקפצו זה מעל זה.
אמרתי לאמא "אבא לא קנה לי נעליים מצייצות.
אז בבקשה, קני לי אפרוח מצייץ."

בארגז היו אפרוחים לבנים, שחורים, חומים
ומנוקדים. הצבעתי על אפרוח חום-צהבהב
ואמרתי "אני רוצה את זה".

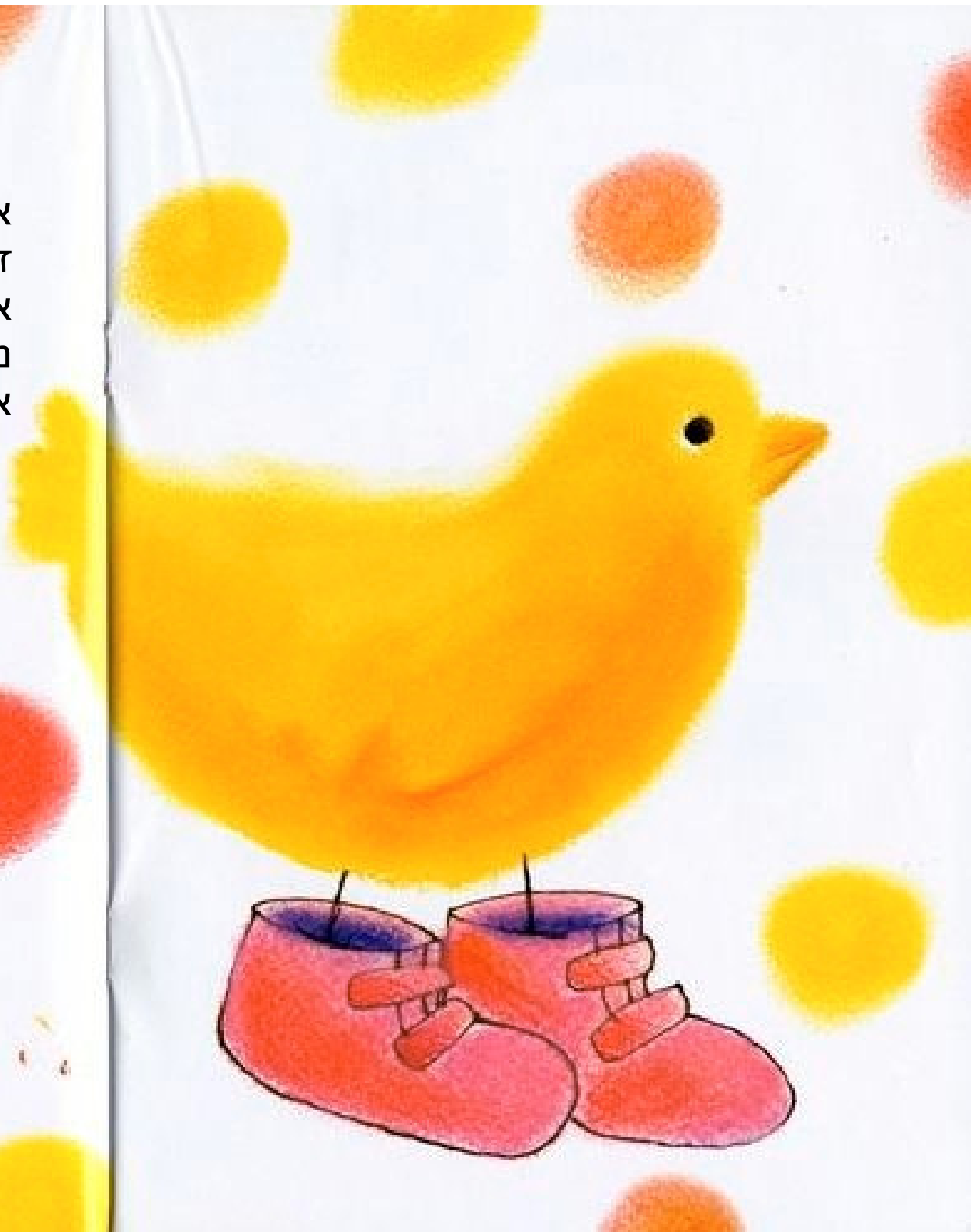

המוכר אמר "זה אפרוח מעולה. הוא לא יחלה. אם
תאכילי אותו יפה ותדאגי לו הוא יגדל לתרנגולת
ויטיל לך ביצים."

המוכר נתן לי שקית עם זרעונים.
אמא שילמה תמורת האפרוח החום וחזרנו הביתה.

אבל האפרוח החום לא ידע בכלל לצייץ.
זרקתי לו זרעונים והוא אכל אתם אבל שתק.
אמרתי לו "תצייץ, תומר צ'יק, צ'יק, צ'יק."
נעלי ליילה מצייצים. אתה צריך לצייץ כמוהן."
אבל האפרוח היום לא צייץ והיה תמיד שקט.

האפרוח החום צייץ רק כשלחצתי עליו ביד.
אבל אמא כעסה. "האפרוח המסכן יחנק אם
תלחצי עליו."
אהבתי את האפרוח שלי ולא לחצתי עליו יותר.

אבל יום אחד נעלי ליילה נשחקו והפסיקו לציץ.
וגם אני לא רציתי יותר שהאפרוח יציץ. בכלל לא
אהבתי ציוץ.

האפרוח החום היה חמוד ואהבתי אותו מאוד.
כשאמא בישלה אורז לקחתי תמיד קצת אורז
בשבילו. גם חפרתי בגינה במקל, הוצאתי שלשולים
ונתתי אותם לאפרוח שלי.
האח שלי יודע יפה לתפוס זבובים והוא צד זבובים
לאפרוח שלי. קראתי לאפרוח "האפרוח החום".

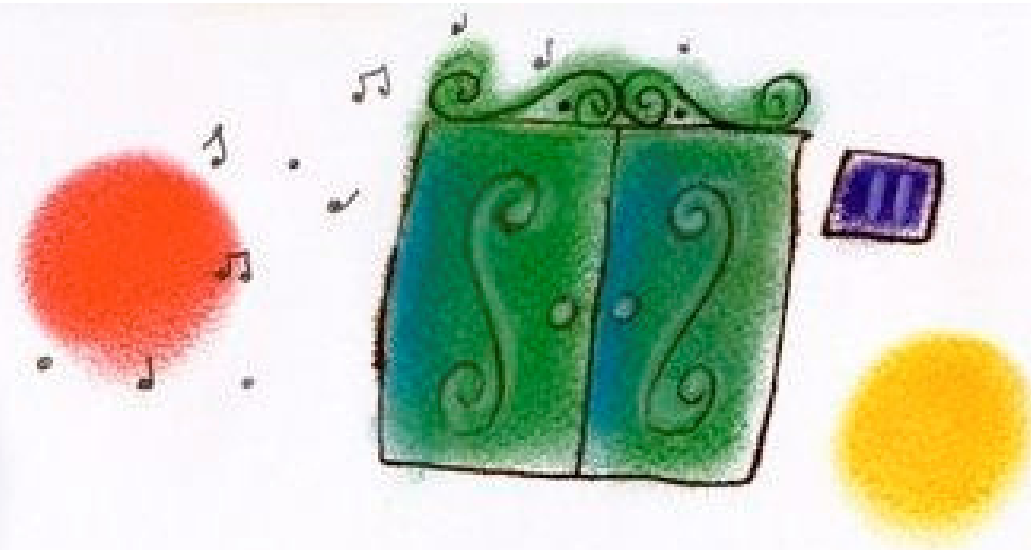

הזרזירים ישבו על קיר הבית שלנו
וצייצו, וצייצו, אבל האפרוח החום לא צייץ.
הוא היה תמיד רעב ואכל כל האוכל שנתתי לו.
הוא התחיל לגדול. על גופו גדלו נוצות וכרבולת
קטנה הופיעה על ראשו.
שאלתי את אבא "מתי יתחיל האפרוח החום
להטיל ביצים?"

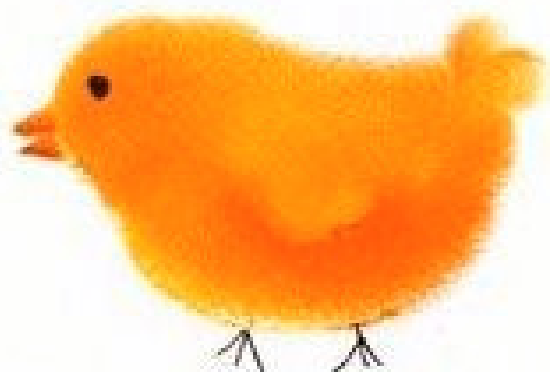

ואבא אמר "לאפרוח החום כרבולת בראש.
זה תרנגול. תרנגול לא מטיל ביצים אלא
קורא בקול בבוקר."
אחר כך חשב רגע והוסיף "אבל אפרוח
שלא מציץ, עלול גם לא לדעת לקרוא
'קו-קו-רי-קו'."
אמרתי "איזה אפרוח חסר תועלת קניתי?
הוא לא יודע לעשות דבר. רק אוכל ואוכל."
האפרוח החום שלי גדל יותר ויותר.
הכרבולת שלו האדימה וזנבו קושט בנוצות
צבעוניות נהדרות.

יום אחד, יצאתי מהבית עם אחי, בדרך
לבית הספר. אבל עוד טרם יצאתי
מהחצר שמעתי שיר "קו-קו-רי-קו!
קו-קו-רי-קו!"

זה היה האפרוח החום שלי, שקפץ על הקיר
ושר "קו-קו-רי-קו! קו-קו-רי-קו!". זה היה אותו
האפרוח שלא ידע לצייץ.